

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

27 noiembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

judecători – Nicolae Gordilă, Elena Covalenco,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpatul Bucila Mihail și avocatul său, Negura Vladislav, și al inculpatului Boța Artur, împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni din 29 aprilie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2013, în cauza penală în privința lui,

Bucila Mihail Mihail, născut la 24 iulie 1979, originar din R. Ucraina reg. Odessa, domiciliat în r-l Ungheni, s. Bahmut și

Boța Artur Petru, născut la 14 noiembrie 1992, originar și domiciliat în or. Strășeni str. Polihronie Sîrcu, 63.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță: 23.10.2012-29.04.2013

2. în instanța de apel: 22.05.2013-11.06.2013

3. în instanța de recurs: 24.09.2013-27.11.2013

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 29 aprilie 2013, Boța Artur Petru și Bucila Mihail Mihail au fost condamnați în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, stabilindu-le pedeapsă lui:

Boța A.P. – 7 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis,

Bucila M.M. – 8 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

2. Potrivit sentinței, la 16 septembrie 2012, în jurul orei 15.30, Boța A.P și Bucila M.M., ambii fiind în stare de ebrietate, aflându-se pe teritoriul gării feroviare din or. Strășeni, l-au atacat pe Cepoi I., unde Bucila M.M. l-a apucat de mâini și i-a luat din buzunarul cămeșii 100 dolari americani, apoi a scos un cuțit și a început să-l amenințe, însă partea vătămată a fugit, dar a fost ajuns de Boța A.P., care l-a lovit cu capul în față și i-a luat 150 lei. Astfel, inculpații i-au pricinuit lui Cepoi I. vătămări corporale neînsemnate și o daună considerabilă în sumă de 1 350 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Avocatul Vladislav Negura, în numele inculpatului Bucila M.M., care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința ultimului în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, deoarece fapta nu a fost săvârșită de inculpat. În motivarea apelului său a invocat:

- la materialele cauzei lipsesc probe care demonstrează cu certitudine că Bucila M.M. a săvârșit infracțiunea imputată, sentința fiind bazată doar pe declarațiile părții vătămate, fără a da o apreciere justă și altor probe din cadrul dosarului.

- sentința de condamnare în privința lui Bucila M.M. este nemotivată, bazată doar pe presupuneri, lipsită de suport probator.

- la pronunțarea sentinței, instanța de fond nu a ținut cont de faptul că cele declarate de către partea vătămată, n-au fost susținute de către martori și nici inculpați. Nici în cadrul urmăririi penale și nici în cadrul ședințelor de judecată acuzarea nu a prezentat probe, nici măcar indirecte, ce ar demonstra, folosirea armei sau altui obiect adaptat de către Bucila M.M.

3.2 Inculpatul Bucila M.M., care a solicitat casarea sentinței, ca fiind nefondată și bazată pe presupuneri, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat pe art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, deoarece nu a săvârșit infracțiunea.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2013, au fost respinse apelurile declarate, cu menținerea sentinței contestate.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a considerat că instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării, și just a adoptat o sentință de condamnare în privința inculpaților în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, - *tîlhărie, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei, săvârșită de două persoane, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Instanța de apel a menționat că situația de fapt și vinovăția inculpaților a fost stabilită de către instanța de fond corect cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Necătfînd la faptul că inculpatul Bucila M.M. nu și-a recunoscut vina, aceasta a fost dovedită prin probele administrate în cadrul cercetării judecătorești și verificate în cadrul instanței de apel și anume: declarațiile părții vătămate Cepoi I., martorilor Crăciun N., Crăciun P. De asemenea, vina inculpatului se mai demonstrează și prin probele materiale: procesul verbal de sesizare (f.d. 3), raportul de expertiză medico-legală nr. 4774 din 17.09.2012 (f.d. 9), procesul verbal de recunoaștere a persoanei din 16.09.2012 (f.d. 10, 21), procesul verbal de confruntare a părții vătămate cu inculpatul Bucila M.M. (f.d. 79-80), procesul verbal de confruntare a părții vătămate cu inculpatul Boța A.P. (f.d. 81).

Instanța de apel a statuat că, argumentele inculpatului, precum că probele ar fi fost dobîndite cu încălcarea procedurii penale, nu și-au găsit confirmarea.

La determinarea tipului și măsurii de pedeapsă, instanța de apel a reținut că prima instanță a ținut cont de prevederile art. 75-77 Cod penal și anume, de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei săvârșite, infracțiunea comisă de inculpați face parte din categoria celor grave, de persoana celui vinovat, de rolul la comiterea infracțiunii, circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, circumstanțe agravante – săvârșirea

infracțiunii de către o persoană care se afla în stare de ebrietate, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, prima instanță corect și întemeiat a considerat că, inculpații pot fi corecți și reeducați doar izolându-i de societate, deoarece fapta săvârșită de către aceștia prezintă un pericol sporit pentru cetățeni, cât și personalitatea inculpatului Bucila M.M., care este periculoasă, deoarece anterior a fost condamnat de mai multe ori, însă concluzii pozitive nu și-a făcut. Prin urmare pedeapsa cu închisoare, în privința lui Bucila M.M. este una echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

6. Hotărârile adoptate pe caz sunt atacate cu recursuri ordinare de către:

6.1 Avocatul Vladislav Negura, în numele inculpatului Bucila M.M., care solicită casarea acestora, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocând că:

- hotărârile instanțelor judecătorești privind condamnarea lui Bucila M.M., în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, sînt nemotivate și fără suport probator.

- instanțele de judecată, nu au ținut cont de faptul că cele declarate de către partea vătămată, n-au fost susținute de către martori și nici inculpați. Nici în cadrul urmăririi penale și nici în cadrul ședințelor de judecată, acuzarea nu a prezentat probe nici măcar indirecte, ce ar demonstra, folosirea armei sau altui obiect adaptat de către Bucila M.M.

- consideră că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

6.2 Inculpatul, Bucila M.M., care solicită casarea hotărârilor adoptate, cu rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 5) și 6) Cod de procedură penală, invocând că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și anume că el nu l-a atacat pe Cepoi I. cu cuțitul și nu i-a luat banii, deoarece în perioada cînd a fost săvârșită infracțiunea el a dormit. Banii și cuțitul la el, nu au fost depistați.

- partea vătămată, Cepoi I., nu a fost citat și audiat în instanța de apel.

6.3 Inculpatul, Boța A.P., care solicită rejudecarea cauzei, invocând că nu a fost judecat corect și hotărârile judecătorești adoptate în privința lui sînt prea aspre.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Avocatul Negura V., a invocat în recursul ordinar declarat în numele inculpatului Bucila M.M., ca temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, inculpatul Bucila M.M. – pct. 5) și 6) alin. (1) al articolului menționat.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 12) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în cazurile cînd: cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate; instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În acest context, instanța de recurs remarcă că, inculpatul Bucila M.M., a solicitat în recursul său casarea hotărîrilor adoptate la caz în privința sa, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, iar avocatul său a solicitat casarea hotărîrilor adoptate în speță cu pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, astfel Colegiul atestă că solicitările din recursurile ordinare a inculpatului Bucila M.M. și avocatului său, nu sînt univoce și nu exprimă o viziune certă asupra soluției care este propusă de către aceștia la examinarea cauzei penale. Totodată, Colegiul penal reține că, avocatul Negura V., solicită pronunțarea unei hotărîri de achitare, dar invocă ca temei de casare precum că, faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită. În acest sens nu este clară solicitarea acestuia, pe de o parte motivează recursul prin prisma nevinovăției inculpatului Bucila M.M., iar pe de altă parte – acesta a săvîrșit o infracțiune, dar nu a fost încadrată juridic corect.

Însă, indiferent de aceasta, temeiurile pentru declararea recursului ordinar nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor înaintate, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurenți.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal, reține că, instanțele de fond și apel, judecînd cauza și verificînd probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședințele de judecată, cu respectarea prevederilor, art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, utilității și veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine circumstanțele de fapt și de drept, au ajuns corect la concluzia cu privire la vinovăția inculpaților Boța A.P. și Bucila M.M. în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, fiindu-le corect stabilită pedeapsa de 7 ani și respectiv 8 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Prin urmare, Colegiul nu a elucidat temeiul de casare, stipulat în pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de apel corect a conchis că nu are motive de a pune la îndoială cele declarate de partea vătămată Cepoi I. și martori, în situația în care declarațiile lor sunt consecutive, au o succesiune logică și sunt confirmate inclusiv prin: procesul verbal de sesizare (f.d. 3), raportul de expertiză medico-legală nr. 4774 din 17.09.2012 (f.d. 9), procesul verbal de recunoaștere a persoanei din 16.09.2012 (f.d. 10, 21), procesul verbal de confruntare a părții vătămate cu inculpatul Bucila M.M. (f.d. 79-80), procesul verbal de confruntare a părții vătămate cu inculpatul Boța A.P. (f.d. 81).

Argumentele formulate de avocatul Negura V. și inculpatul Bucila M.M. prin care se susține că ultimul nu se face vinovat de săvîrșirea infracțiunii imputate, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de fond și apel, cărora instanțele de judecată le-au dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă, soluție pe care instanța de recurs o susține, avînd în vedere și faptul că verificarea hotărîrilor

contestate în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și altor motive, care analizate din oficiu să ducă la casare.

Instanța de recurs, reține că din textul recursurilor declarate de avocatul Negură și inculpatul Bucila M.M., se evidențiază că aceștia își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, care nu se conțin în temeiurile prevăzute de alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și de apel și nu poate constitui temei pentru recurs, cu excepția cazurilor când instanțele menționate, la aprecierea probelor au admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesuale penale, cea ce a condiționat comiterea unor erori grave de drept, iar dezacordul unei părți cu aprecierea probelor de către instanțe nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare, astfel criticile formulate de recurenți nu sînt întemeiate sub aspectul casării hotărîrilor recurate.

Totodată, Colegiul constată că, în cauză, instanța de apel respectând prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat. De asemenea, lecturînd textul deciziei instanței de apel, se observă că aceasta a oferit răspunsuri la toate motivele apelului declarat și decizia adoptată cuprinde toate motivele pe care se întemeiază soluția, și motivarea soluției nu contrazice dispozitivul hotărîrii. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, invocat de către inculpatul Bucila M.M.

Nici temeiul de casare prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, nu este prezent în speța dată. Din materialele cauzei este evident că părții vătămate i-a fost comunicat despre data, ora și locul examinării cauzei în instanța de apel (f.d. 176) și care a recepționat comunicarea sub semnătură (f.d. 177), însă aceasta nu s-a prezentat deoarece potrivit informației parvenită de la Poliția de Frontieră (f.d. 183), Cepoi I., a plecat peste hotarele țării, fără a comunica instanței de apel și nu a manifestat cumva intenția de a participa la examinarea cauzei în apel.

Referitor la recursul inculpatului, Boța A.P., Colegiul menționează că, potrivit art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală, nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora persoanele indicate în art. 401 nu au folosit calea apelului ori au retras apelul, dacă legea prevede această cale de atac.

Din actele dosarului penal, inculpatul Boța A.P., la 29.04.2013 a primit contra semnătură copia sentinței, însă el nu a contestat-o cu apel în termenul prevăzut de lege, astfel sentința în privința lui a devenit irevocabilă la data expirării termenului de apel, conform art. 466 alin. (5) Cod de procedură penală.

Din aceste considerente, Colegiul penal statuează că, inculpatul Boța A.P., nu este în drept de a contesta cu recurs sentința, deoarece nu a utilizat calea de atac apelul.

În astfel de circumstanțe, raportînd speța dată, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de a casa hotărîrile adoptate

în cauza penală în privința lui Boța A.P. și Bucila M.M. și prin urmare se impune soluția inadmisibilității recursurilor ordinare declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. art. 431, 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Bucila Mihail și avocatul său, Negura Vladislav, și al inculpatului Boța Artur, împotriva sentinței Judecătorei Strășeni din 29 aprilie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2013, în cauza penală în privința lui **Bucila Mihail Mihail** și **Boța Artur Petru**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 04 decembrie 2013.

Președinte:

Petru Ursache

Judecători:

Nicolae Gordilă

Elena Covalenco

Președinte: (semnătură)
Judecători: (semnătură)
(semnătură)

Petru Ursache
Nicolae Gordilă
Elena Covalenco

Copia corespunde originalului
Judecător:

Nicolae Gordilă